

Reforma, dispozitia de a creste si de a face schimbări

În acest studiu vom vedea importanta înțelegerii vieții creștine. Ce legatură poate avea aceasta cu reforma și redemptarea? Ce legatură este între înțelegerea vieții creștine și reforma și redemptarea? Pentru a putea răspunde la această întrebare este necesar studiem experiența Bisericii apostolice. Datorită morții Domnului Hristos apostolii s-au simțit înfrânți, pierduți, ei gândeau în acel moment că totul s-a sfârșit. Ei nu au înțeles că înseamnă Împărăția lui Dumnezeu, interesele lor aveau rădăcini umane pasagere, trecătoare. Dar după ce Domnul Hristos a înviat și s-au urcat la cer, s-a întâmplat ceva extraordinar, ei au primit puterea Duhului Sfânt, au primit o viață nouă și au fost reanimați. Atunci dragostea ce o simteau pentru Isus a fost ca și o flacără care se stinge dar care deodată s-a schimbat, după cum pui un lemn în foc renascându-l, prinzând din nou viața. Rezultatul a fost o schimbare totală de atitudine, o reformă care a revoluționat viața tuturor. Un exemplu clar care demonstrează acest fapt, este experiența lui Ioan și fratele său Iacov. Ioan era un om violent, i se spunea „fiul tunetului”, imaginează-ți cum putea fi acest om pentru că cei care l-au cunoscut sa îl numească așa. El era neliniștit, impasibil, radical.

La un moment dat Isus cu ucenicii mergeau spre Ierusalim și trebuiau să treacă prin țara samaritenilor, dar aceștia nu le-au permis trecerea. În acel moment iese în evidență caracterul unui om violent care era Ioan. Imediat l-a întrebat pe Isus dacă se poate să cheme foc din cer ca să mistuie pe acești oameni. Este clar că Isus nu a dat curs acestei dure sugestii. Totuși acesta era Ioan, „fiul tunetului”. După plecarea Domnului Hristos, ani mai târziu, Ioan scrie prima sa epistolă universală, și iată ce scrie, 1 Ioan 2,9-12:

„⁹Cine zice că este în lumină, și urăște pe fratele său, este încă în întuneric până acum.

¹⁰Cine iubește pe fratele său, rămâne în lumină, și în el nu este nici un prilej de poticnire.

¹¹Dar cine urăște pe fratele său, este în întuneric, umblă în întuneric, și nu știe încotro merge, pentru că întunericul i-a orbit ochii.

¹²Vă scriu, copilașilor, fiindcă păcatele vă sunt iertate pentru Numele Lui.”

Prietene, îți poți imagina că această persoană care vorbește atât de frumos despre dragoste față de aproapele, de a nu ura pe nimeni, îți poți imagina că un asemenea om poate avea o asemenea reacție? Este același care a cerut foc din cer pentru a distruge pe samariteni. Ți dai seama că schimbare a avut viața acestui om? Dar te întreb, când crezi că avut loc această schimbare? În ce moment s-a terminat atitudinea sa violentă și s-a transformat în ucenicul iubirii?

Vedeți, așa funcționează viața creștină. Creștinismul înseamnă creștere, schimbare. Dar creșterea nu este vizibilă pentru ochii umani, cel puțin pentru un anumit moment. Creșterea este un proces care se desfășoară lent. Ceilalți își dau seama, tu nu, ceilalți văd că viața ta se schimbă. Cea mai rea situație ce se poate întâmpla cuiva este să cadă în mediocritate, să creadă că ceea ce i se întâmplă este chiar idealul gândit și dorit de Dumnezeu pentru el. Redemptarea aduce viața nouă, dar în același timp deschide ochii pentru a percepe lucrurile care trebuie schimbate, în ce trebuie să fii mai bun, unde am nevoie de creștere, sau ce trebuie să abandonăm, imi da o nouă viziune asupra realității.

Să trecem la partea a doua a studiului. Aici vom vedea că voința exercită un rol important în schimbarea atitudinii și a comportamentului, adică în reformă, pentru că reforma este tocmai aceasta, schimbare de atitudine, de direcție.

Pentru a intelege despre ce vreau sa spun este necesar sa citim Filipeni 2,12-13:

„¹²Astfel dar, preaiubiților, după cum totdeauna ați fost ascultători, duceți până la capăt mântuirea voastră, cu frică și cutremur; nu numai când sunt eu de față, ci cu mult mai mult acum, în lipsa mea.

¹³Căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi, și vă dă, după plăcerea Lui, și voința și înfăptuirea.”

În aceste texte întâlnim o aparentă incoerență. Pe de-o parte Pavel spune să ne preocupăm de mântuirea noastră cu frica și cutremur, iar pe de altă parte susține că Dumnezeu este Cel care dă după plăcerea Lui și voința și înfăptuirea. Ce vrea să spună apostolul aici? Primul lucru pe care trebuie să îl înțelegem pentru a ne da seama despre ce vrea să vorbească este că Dumnezeu nu forțează voința nimănui. Dumnezeu ne-a creat cu liberă alegere și întotdeauna va respecta acest drept uman. Atunci este clar că eu sunt cel care trebuie să asez voința mea în mainile lui Dumnezeu. Pentru ce? Pentru că El să lucreze în mine atât dorința cât și înfăptuirea după buna sau rău dorință. Dar acum vine următoarea întrebare: cum se așază voința în mainile lui Dumnezeu? Acest fapt este un punct cheie, aici este secretul, dar în realitate nu este nici un secret, singura formă de a așază voința în mainile lui Dumnezeu este prin rugăciune, studiind Biblia și mărturisind credința noastră. Nu există altă formă. Prietenul meu, mi-ar fi plăcut să îți spun o formă mai simplă, dar nu există. Atunci vei spune, se pare că eu sunt într-o situație rea, pentru că ce ne spui nu este ușor de îndeplinit. Eu știu că nu este ușor, tocmai de aceea Pavel spune că trebuie să ne preocupăm pentru mântuirea noastră cu frica și cutremur, aceasta presupune efort, luptă, până la urma ce decizie importantă care merită efortul nu presupune luptă. Tocmai de aceea reforma presupune a lua o decizie, iar decizia constă în a lăsa voința noastră în mainile lui Dumnezeu iar aceasta numai prin rugăciune, studiul Bibliei și mărturisire.

Studiul nostru prezintă două cazuri, două persoane care și-au încredințat voința lor în mainile lui Dumnezeu. Primul este Petru, cel care inițial își punea toată încrederea sa în propriile sale forte. La un moment dat, când Isus le vorbea despre momentele dificile care se apropiau, îl vedem declarând că toți ceilalți îl vor lepăda pe Isus dar el nu, iar aceasta declarație a făcut-o cu mandrie mirându-i de sus pe prietenii săi. Dar în ciuda declarației sale, nu a ajuns să cânte cocosul de trei ori și el deja s-a lepădat de El, de învățătorul său. O prietenă, forța umană este că nisipul care se scurge printre degete. Numai Isus era Stânca. Nu poți construi nimic durabil în afara bazei care este stânca Isus, nici autodisciplină, nici stăpânirea de sine, nici ambiția, totul nu este altceva decât frunze uscate luate de vânt. Ce vrei să pui – imi vei zice – că voința noastră nu are nici o valoare? Ba da, dar pentru a te ruga, pentru a studia Biblia, pentru a-L mărturisi pe Isus, nu pentru a rezista ispitei. Pe Petru l-a costat lacrimi amare pentru a învăța această lecție, a trebuit să înghită în drumul vieții pe pământul acesta praful înfrângerii, dar până la urma a învățat și a fost transformat, a fost renașcut, viața a suferit o reformă completă, pentru că vijeliosul Petru s-a transformat într-un minunat predicator al Evangheliei și a murit crucificat cu capul în jos pentru că nu se simțea demn să moară la fel ca Învățătorul său.

Celălalt exemplu este Toma. Toma la fel ca și Petru se baza pe puterile sale. El era incapabil să vadă ceea ce nu se vedea, el dorea să vadă totul, să simtă totul. Dar în viața creștină lucrurile nu funcționează așa. Este necesar să îi dăm un vot de încredere lui Dumnezeu. Dar după cincizeci de ani Toma a fost transformat, a primit o viață nouă, iar ca rezultat al acestei rededeptări, viața sa a fost reformată, atitudinea lui s-a schimbat, conduita sa a fost altă, iar tradiția spune că a ajuns să predice în Iran, Etiopia, India și multe alte țări. A ajuns până la triburile cele mai salbatice ale Indiei de est și mulțumita lui Dumnezeu în aceste locuri s-au convertit mulți. Dar toate acestea au provocat ura preoților și regelui pagan, și astfel îl vedem înfruntând persecuție grea. Imaginează-ți această minunată putere rezultată dintr-o viață transformată.

Acum vom trece la partea a patra a studiului, iar aici vom vedea cum funcționează rededeptarea și reforma în viața creștinului. Să citim parabola fiului risipitor în Luca 15,11-20:

„¹⁷Și-a venit în fire, și a zis: *„Câți argați ai tatălui meu au belșug de pâine, iar eu mor de foame aici!*
¹⁸*Mă voi scula, mă voi duce la tatăl meu, și-i voi zice: Tată, am păcătuit împotriva cerului și împotriva ta,*
¹⁹*și nu mai sunt vrednic să mă chem fiul tău; fă-mă ca pe unul din argații tăi.*’
²⁰Și s-a sculat, și a plecat la tatăl său. Când era încă departe, tatăl său l-a văzut, și i s-a făcut milă de el, a alergat de a căzut pe grumazul lui, și l-a sărutat mult.”

Dragul meu, te invit sa observam cateva puncte din viata acestui tanar. In primul rand vedem cum viata il duce la un colt unde nu ii mai da alte iesiri, si ajunge sa se gandeasca pana la urma numai la tatal sau. Eu intotdeauna spun ca binecuvantata este redesteptarea cand totul iti merge bine, dar din pacate noi, fiintele umane, invatam numai plangand, iar viata ne invata cat de fragili suntem. Tanarul bogat a ajus sa se gandeasca la tatal sau numai cand nu a mai avut unde sa mearga. Dar nu conteaza, ceea ce este important este faptul ca, chiar si atunci, gandul sau s-a indreptat catre tatal sau. Nu exista redesteptare fara a indrepta gandul catre Tatal, nu exista redesteptare fara Dumnezeu, El este cel care ne da viata noua, ne renaste, redesteptare este a gandi la El, a renova iubirea noastra pentru El. Redesteptarea este o doua conceptie despre Isus, o noua intelegere a sacrificiului Sau pentru noi, intelegerea dragostei Sale care ne determina sa il iubim si mai mult. Dar fiul risipitor nu a ramas numai a gandi la tatal sau, textul biblic spune ca el a spus *“Mă voi scula, mă voi duce”*, adica redesteptare l-a determinat sa ia o decizie, *“ma voi duce”*, dar vedem ca problema sa inca nu s-a rezolvat nici cu acest pas, ci pasul important al acestuia a fost nu numai sa gandeasca la tatal si sa ia o decizie ci chiar sa se intoarca, pentru ca redesteptare inseamna de asemenea schimbare de directie, iar reforma te ajuta sa o faci. Nu exista reforma fara redesteptare, dar nici redesteptare fara reforma, noua viziune despre Tatal te ajuta sa decizi, iar decizia te conduce la intoarcere, la schimbare, la redirectionarea vietii, al comportamentului.

Ajungem la sfarsitul studiului vorbind despre puterea credintei, adica puterea increderii in Dumnezeu pentru ca, credinta este incredere in Dumnezeu. Studiul nostru prezinta experienta paralizicului de la scaldatoarea din Betezda. Betezda inseamna har iar scaldatoarea era in apropierea templului mieilor unde se aduceau sacrificii. Deci nu exista har fara sange, nu exista har fara miel, iar Mielul este Isus. Dar acolo in apropierea scaldatorii din Betezda era un paralizic bolnav de 38 de ani. Isus s-a apropiat de el si l-a intrebato: *“Vrei sa fii vindecat?”*. Buna intrebare, pana la urma ce bolnav nu doreste sa fie vindecat? Atunci de ce Isus ii pune aceasta intrebare paralizicului? Aici vedem faptul ca Dumnezeu nu poate sa faca nimic daca noi nu asezam in mainile sale fragila noastra vointa. Usa inimii se deschide de dinautru. Redesteptarea va aparea in viata mea nu pentru ca Biserica mondiala promoveaza aceste serii de studii biblice, ci pe masura ce eu dechid usa inimii mele la vocea Spiritului Sfânt. Dar din aceasta experienta putem sa invatam si altceva. In fata poruncii Domnului Hristos *“ridica-te, ia-ti patul si umbla”*, el nu a mai stat pe ganduri, nu s-a increzut in sentimentele sale care ii spuneau ca este paralizat, dar el in loc de asculta vocea sentimentelor, a ascultat vocea Salvatorului sau si astfel, s-a ridicat si a inceput sa mearga. Marea lectie a acestei experiente este ca redesteptarea nu este un rezultat al sentimentului ci este un efect al credintei in Cuvantul Salvator al lui Isus. Nu baga de seama ce iti spun sentimentele. Acestea pot sa iti spuna ca esti un pacatos, ca nu ai nici o valoare, ca ai incercat de atatea ori si niciodata nu a dat rezultate, dar nu le baga in seama, asculta vocea Rascumparatorului tau, incredinteaza vointa ta in mainile Sale si lasa sa faca El pentru tine ceea ce tu nu poti face pentru tine.

Dumnezeu sa te binecuvanteze!